

A^o 1930.

N° 56.

PUBLICATIE-BLAD.

BESCHIKKING van den 4n. Juli 1930, No. 808, *be-
palende de opneming in het Publicatieblad van den thans gel-
denden tekst van het Reglement op de inrichting en samenstel-
ling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao, vastge-
steld bij Koninklijk besluit van den 22n. Mei 1914 No. 84 (P.
B. No. 35).*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Overwegende, dat ingevolge artikel 2 van de verordening van den 14den Mei 1930, P. B. No. 35, de Gouverneur bevoegd is den tekst van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao, zooals dit luidt volgens de daarin laatstelijk door gemelde verordening aangebrachte wijzigingen en plaats gehad hebbende aanvullingen, door opneming in het Publicatieblad bekend te maken, voor zoover noodig in eene doorlopend genummerde reeks artikelen samengevat en onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van de artikelen of gedeelten daarvan.

Heeft goedgevonden te bepalen:

dat de tekst van voormeld Reglement, zooals dit luidt volgens de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij:

1. de „Invoeringsverordening Wetboek van Strafrecht” (P. B. 1918 No. 6),
2. het Koninklijk besluit van den 6n. Juli 1918 No. 72 (P. B. No. 61),
3. de verordening van den 11n. October 1919 (P. B. No. 72),
4. de verordening van den 25n. November 1920 (P. B. No. 68),

5. de verordening van den 21n. October 1922 (P. B. No. 57),
 6. de verordening van den 24n. Juli 1923 (P. B. No. 79),
 7. het „West-Indisch Verlotbesluit 1924" (P. B. 1925 No. 3) en
 8. de verordening van den 14n. Mei 1930 (P. B. No. 35),
- in een doorlopend genummerde reeks artikelen samengevat en onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van de artikelen of gedeelten daarvan, nevens afschrift dezer beschikking, in het Publicatieblad zal worden opgenomen.

De Gouverneur voornoemd,

VAN SLOBBE.

Uitgegeven den 13n. Augustus 1930.

De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

Tekst van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 22n. Mei 1914 No. 84 (P. B. No. 35), zooals het luidt volgens dedaarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij:

1. de „Invoeringsverordening Wetboek van Strafrecht” (P. B. 1918 No. 6).
 2. het Koninklijk besluit van den 6n. Juli 1918 No. 72 (P. B. No. 61).
 3. de verordening van den 11n. October 1919 (P. B. No. 72),
 4. de verordening van den 25n. November 1920 (P. B. No. 68),
 5. de verordening van den 21n. October 1922 (P. B. No. 57),
 6. de verordening van den 24n. Juli 1923 (P. B. No. 79),
 7. het „West-Indisch Verlofbesluit 1924”, (P. B. 1925 No. 3) en
 8. de verordening van den 14n. Mei 1930 (P. B. No. 35),
- in een doorlopend genummerde reeks artikelen samengevat en onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van de artikelen of gedeelten daarvan.

REGLEMENT OP DE INRICHTING EN DE SAMENSTELLING
VAN DE RECHTERLIJKE MACHT IN DE KOLONIE CURAÇAO.

E E R S T E A F D E E L I N G .

VAN DE RECHTERLIJKE MACHT IN HET ALGEMEEN.

Artikel 1.

De rechtsmacht in burgerlijke zaken omvat de kennisneming van alle twistgedingen over eigendom of daaruit voortspruitende rechten, over schuldvordering en andere burgerlijke rechten. Die in strafzaken omvat de kennisneming van alle vervolging tot toepassing van straf.

Artikel 2.

Rechtsmacht in burgerlijke en strafzaken wordt uitgeoetend door kantongerechten en het hof van justitie, behoudens de gevallen, waarin voor de rechtsmacht in strafzaken een andere rechter is aangewezen.

Artikel 3.

Het openbaar ministerie is belast met de handhaving der algemeene verordeningen, de vervolging van alle strafbare feiten en het doen uitvoeren van alle strafvonnissen.

Artikel 4.

Het openbaar ministerie bij het kantongerecht wordt op het eiland CURAÇAO door den advocaat-generaal en op de overige eilanden door de daartoe aangewezen ambtenaren uitgeoefend.

Artikel 5.

De ambtenaren van het openbaar ministerie zijn verplicht de bevelen na te komen, die hun in hunne ambtsbetrekking door of vanwege den Gouverneur worden gegeven.

Artikel 6.

Het openbaar ministerie bij het hof is verplicht, wanneer het aan het hof voorkomt, dat de vervolging van strafbare feiten behoort ingesteld of voortgezet te worden, aan het bevel van dat college te voldoen om verslag te geven en de daartoe betrekkelijke stukken over te leggen.

Het is, behoudens de bepalingen bij het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie CURAÇAO, verplicht om, op bevel van dat college, te vervolgen of te doen vervolgen.

Artikel 7.

De president en de leden van het hof van justitie, alsmede de procureur-generaal, moeten den ouderdom van dertig jaren hebben bereikt en sedert ten minste vijf jaren de hoedanigheid van meester in de rechten hebben verkregen op grond van het afleggen van een examen in het Nederlandsch burgerlijk- en handelsrecht, staatsrecht en strafrecht.

De leden-plaatsvervangers van het hof van justitie en de advocaat-generaal moeten den ouderdom van vijftientwintig, de overige door den Gouverneur benoemde leden van de rechterlijke macht dien van een en twintig jaren bereikt hebben.

In bijzondere gevallen kan van de in dit artikel genoemde eischen van benoembaarheid worden afgeweken. Geldt het eene benoeming door den Gouverneur, dan wordt de Raad van Bestuur vooraf door hem gehoord.

Artikel 8.

Onvereenigbaar met het bezoldigde lidmaatschap der rechterlijke macht is:

De betrekking van praktizijn, notaris, solliciteur of zaakwaarnemer;

het drijven van handel, het doen van nering of het uitoefenen van eenig beroep, zelfs al geschiedt dit op naam der echtgenoot of door een tusschenpersoon. Van deze bepaling kan door den Gouverneur dispensatie worden verleend aan hen, die met de tijdelijke waarneming van rechterlijke betrekkingen belast worden;

elk openbaar bezoldigd ambt. Twijfel of eenige openbare bediening is een bezoldigd ambt, wordt door den Gouverneur beslist. Rechterlijke ambtenaren, aan welke slechts eene toelage is verleend, worden, met betrekking tot dit artikel, niet voor bezoldigd gehouden.

Bezoldigingen van rechterlijke betrekkingen niet hooger dan duizend gulden worden als toelagen beschouwd, ook al is het toegestaan voor die toelage voor het pensioen te storten.

Artikel 9.

Een lid der rechterlijke macht, eene met zijn rechterlijk ambt onvereinigbare betrekking of bediening aanvaardende, houdt van rechtswege op lid der rechterlijke macht te zijn.

Met de aanvaarding van het lidmaatschap der rechterlijke macht wordt de benoemde geacht afstand gedaan te hebben van elke daarmede onvereinigbare betrekking.

Artikel 10.

Bloedverwanten of aangehuwden, tot den derden graad ingesloten, mogen tegelijk geene ambtsbetrekkingen in of bij het hof van justitie of bij hetzelfde kantongerecht bekleeden. Ten aanzien van kantongerechten kan hiervan worden afgeweken zoooveel de betrekking van griffier betreft, ingeval hare waarneming is of wordt opgedragen aan een persoon, die eene andere betrekking bekleedt, welke hij te zamen met het griffiersambt heeft te vervullen en, voor zoo veel plaatsvervangers van den kantonrechter en ambtenaren, die het openbaar ministerie uitoefenen en waarnemen onderling betreft, ingeval zij niet op hetzelfde eiland gevestigd zijn.

Ingeval van opkomende zwagerschap na de benoeming, legt hij, door wiens huwelijk de zwagerschap ontstaat, zijn ambt neder. Door den Gouverneur kan echter in dat geval ontheffing worden verleend.

De zwagerschap houdt op door het overlijden der vrouw, die haar veroorzaakte.

De president draagt zorg, dat aangehuwden, tengevolge van

onthefling tot het hof van justitie behoorende, zoo min mogelijk als rechters of ambtenaar van het openbaar ministerie te zamen zitting hebben bij de behandeling derzelfde zaak.

Artikel 11.

De leden der rechterlijke macht, leggen, elk naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid, vóór het aanvaarden van hun ambt den navolgenden eed (belofte) af:

„Ik zweer (beloof) trouw aan de Koningin en gehoorzaamheid aan de algemeene verordeningen.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig” („Dat belooft ik”).

Alvorens tot dien eed of belofte te worden toegelaten, leggen zij den volgenden eed (verklaring en belofte) van zuivering af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik middelrijk noch onmiddellijk, onder welken naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner aanstelling, aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

„Ik zweer (beloof), dat ik nimmer eenige giften of geschenken, hoegenaamd zal aannemen of ontvangen van eenig persoon, welken ik weet of vermoed in eenige rechtszaak te zijn of te zullen worden betrokken, in welke mijne ambtsverrichtingen zouden kunnen te pas komen.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig” („Dat verklaar en belooft ik”).

Indien van twee rechterlijke bedieningen eene als bijkomende bediening aan de andere verbonden is, wordt volstaan met den eed of de belofte bij de aanvaarding der bediening, waaraan de uitoefening der bijkomende bediening verknocht is.

Artikel 12.

De eed, belofte of verklaring, in het vorig artikel vermeld, wordt afgelegd in handen van den Gouverneur, of van den ambtenaar daartoe door hem aangewezen.

Artikel 13.

De president van het hof van justitie is bevoegd ambtshalve of op de vordering van het openbaar ministerie, aan de leden, de plaatsvervangers, den griffier en den substituut-griffier van van het hof, zoomede aan de plaatsvervangers van de kantonrechters, die de waardigheid van hun ambt of hunne ambtsbezigheden verwaarloozen, na hen te hebben gehoord, de noodige waarschuwing te doen.

Artikel 14.

Behoudens het bepaalde bij artikel 28 hebben de bezoldigde leden van de rechterlijke macht voor zoover zij op het eiland Curaçao zijn gevestigd, hun vast en voortdurend verblijf in het stadsdistrict, en, voor zoover zij op de andere eilanden zijn gevestigd, in de hoofdplaatsen der eilanden.

Het lid van het hof van justitie, dat de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden waarneemt, is op het eiland St. Martin gevestigd.

Artikel 15.

De onbezoldigde leden geven van hunne afwezigheid kennis aan den Gouverneur of gezaghebber, teneinde deze, zoo noodig, in hunne vervanging kunne voorzien.

Artikel 16.

De president van het hof van justitie ordt, bij verhindering of ontstentenis, vervangen door het oudste lid, de leden en de kantonrechters door plaatsvervangers, naar rang van benoeming.

Artikel 17.

Zoo noodig wordt de procureur-generaal bij het hof van justitie vervangen door den advocaat-generaal, en, bij verhindering of ontstentenis van dezen, door een lid van het hof van justitie daartoe door den president aan te wijzen.

Zoo noodig wordt het openbaar ministerie bij het kantongerecht waargenomen door daartoe door den Gouverneur bevoegd verklaarde ambtenaren en bij verhindering of ontstentenis van dezen, door een kantonrechter-plaatsvervanger op het betrokken eiland, naar rang van benoeming.

Artikel 18.

Zoo noodig wordt de griffier van het hof van justitie vervangen door den substituut-griffier, en, bij verhindering of ontstentenis van dezen, wordt zijn dienst waargenomen door eenen ambtenaar ter griffie, ten minste drie en twintig jaren oud, door den president benoemd en daartoe beëdigd.

Bij verhindering of ontstentenis van den ambtenaar, die als griffier van het kantongerecht optreedt, worden zijne ambtsverrichtingen waargenomen door een ingezetene, gelijke vereischten bezittende, door den kantonrechter te benoemen tot wederopzeggings toe en te beëdigen.

Artikel 19.

Vonnissen kunnen, op straffe van nietigheid, niet worden gewezen met een ander getal rechters, dan bij dit Reglement is bepaald.

De president van het hof van justitie is bevoegd om, indien hij het voor de behandeling eener zaak noodig acht, een of meer leden boven het bepaalde getal als bijzittende leden aan te wijzen.

Deze bijzittende leden zijn bij de behandeling der zaak tegenwoordig, doch werken niet mede tot het wijzen van het vonnis, dan ter vervanging van de leden, het gewone aantal uitmakende, die verhinderd worden daaraan deel te nemen.

Van dit alles wordt in het audientieblad of proces-verbaal der terechtzitting melding gemaakt.

Artikel 20.

Geen rechterlijk ambtenaar mag zich, rechtstreeks of zijdelings, over eenige voor hem aanhangige geschillen, of die hij weet of vermoedt dat voor hem aanhangig zullen worden, in eenig afzonderlijk onderhoud inlaten met partijen, hare gemachtigden of raadslieden, noch van hen afzonderlijke onderrichting of schrifturen aannemen.

Artikel 21.

In alle zaken doet de president hoofdelijk omvraag.

Bij beraadslaging over rechtszaken begint hij met den commissaris of rapporteur; vervolgens brengen de verdere leden, van den jongstbenoemden tot den oudste, en eindelijk hij zelf zijn gevoelen uit.

In diezelfde orde heeft de stemming plaats.

Een afwezend lid kan zijn gevoelen niet door een zijner medeleden doen voordragen, noch schriftelijk indienen.

Artikel 22.

Wanneer meer dan twee verschillende gevoelens zijn uitgebracht, wordt het besluit opgemaakt op de wijze, die het meest overeenkomt met het gevoelen der meerderheid.

Geen beslissing wordt in strafzaken ten nadeele van den beklaagde genomen, dan bij meerderheid van stemmen.

Artikel 23.

De leden van de rechterlijke macht zijn verplicht het geheim

te bewaren omtrent de gevoelens, die in raadkamer over aldaar behandelde rechtszaken zijn geuit.

Zij zijn daartoe evenzeer verplicht omtrent alle zoodanige onderwerpen, tot welker geheime behandeling in raadkamer besloten is of waarvan de geheimhouding bij algemeene verordening wordt opgelegd.

Artikel 24.

Het hof van justitie en de rechterlijke ambtenaren zijn verplicht bericht, consideratiën en advies te geven, wanneer zulks door den Gouverneur wordt gevraagd.

Wanneer echter de zaak, waaromtrent bericht, consideratiën en advies zijn gevraagd, aan de rechterlijke beslissing is onderworpen, of het te voorzien is, dat zulks zal geschieden, is het geven van eenvoudig bericht voldoende.

Artikel 25.

Het hof van justitie en de rechterlijke ambtenaren zijn onderling verplicht gevolg te geven aan letteren-requisitoriaal ten dienste der justitie, ook wanneer zij zijn uitgevaardigd door rechterlijke colleges of ambtenaren in het moederland of in eene der andere koloniën van het rijk.

Zij voldoen aan soortgelijke verzoeken van vreemde colleges of ambtenaren, of richten die tot hen, volgens door den Gouverneur vast te stellen voorschriften.

Artikel 26.

Bij besluiten van den Gouverneur worden vastgesteld:

- 1o. Het costuum der rechterlijke ambtenaren;
- 2o. De orde van den inwendigen dienst bij het hof van justitie en de kantongerechten;
- 3o. De aanstelling en de ambtsbekleeding van deurwaarders;
- 4o. De tarieven regelende de justitiekosten zoo in burgerlijke als in strafzaken, alsmede de belooningen, welke ter zake van rechtshandelingen worden toegelegd, en de voorschotten, reis- en verblijfkosten, welke in rekening zullen worden geleden.

T W E E D E A F D E E L I N G .

VAN DE RECHTERLIJKE MACHT IN HET BIJZONDER.

I. VAN DE KANTONGERECHTEN.

Artikel 27.

Er zijn twee kantongerechten: één op de Benedenwindsche eilanden en één op de Bovenwindsche eilanden.

Het rechtsgebied van het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden strekt zich uit over de eilanden CURAÇAO, ARUBA en BONAIRE met hunne onderhoorigheden.

Het rechtsgebied van het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden strekt zich uit over de eilanden ST. MARTIN, ST. EUSTATIUS en SABA met hunne onderhoorigheden.

Artikel 28.

De betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden wordt, op aanwijzing van den Gouverneur of, met diens machtiging, van den president, voor ten hoogste één jaar, bij beurten door de leden van het hof van justitie waargenomen; die van rechter in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden door de overige leden van het hof van justitie. De werkzaamheden in laatstgemeld kantongerecht worden onder de betrokken leden van het hof van justitie verdeeld door den president, die tevens bevoegd is, voor wat het eiland Curaçao aangaat, zoodanige dier werkzaamheden aan zich te houden, als hij dienstig zal oordeelen.

Met afwijking in zooverre van het bepaalde bij het eerste lid is de Gouverneur bevoegd een der leden van het hof van justitie voor onbepaalden tijd aan te wijzen ten einde de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, zittingsplaats Aruba, waar te nemen.

Er zijn op elk eiland ten minste twee plaatsvervangers van den kantonrechter van wiens rechtsgebied het betrokken eiland deel uitmaakt. Zij zijn slechts bevoegd op het eiland, waar zij gevestigd zijn, als zoodanig op te treden.

Als plaatsvervangers van den kantonrechter treden op het eiland CURAÇAO de leden-plaatsvervangers van het hof van justitie op.

Als griffier van het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden treedt de griffier of de substituut-griffier van het hof van justitie, en als griffier van het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden een daartoe aangewezen ambtenaar op.

De griffiers zijn verplicht naar vermogen en kosteloos aan de belanghebbenden al de inlichtingen te verschaffen, welke zij voor het aanhangig maken en de behandeling van hunne zaken bij de kantongerechten behoeven.

Artikel 29.

De zittingsplaatsen van den rechter in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden zijn onderscheidenlijk CURAÇAO, ARUBA en BONAIRE; die van den rechter in het

kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden onderscheidenlijk ST. MARTIN. ST. EUSTATIUS en SABA.

Voor de aanwijzing van de zittingsplaats waar eene zaak aanhangig gemaakt of een verzoek ingediend moet worden, wordt ieder eiland als het rechtsgebied van een afzonderlijk kantongerecht beschouwd.

Artikel 30.

De kantonrechters nemen, behoudens hooger beroep, kennis van alle burgerlijke zaken, waarvan de berechting niet aan een anderen rechter is opgedragen.

Artikel 31.

Partijen, bevoegd tot het aangaan van dading of compromis, kunnen de beslissing van de daarvoor vatbare geschillen opdragen aan eenen kantonrechter te harer keuze.

De kantonrechter is verplicht aan die opdracht te voldoen.

Tegen zijne uitspraak is geen beroep toegelaten, ten ware partijen het zich bij de opdracht hebben voorbehouden.

Partijen, tot het aangaan van dading of van compromis bevoegd, kunnen ingelijks afstand doen van het recht van beroep van de vonnissen van kantonrechters.

Artikel 32.

De kantonrechters vonnissen behoudens hooger beroep over alle strafbare feiten, waarvan de kennisneming niet aan een anderen rechter is opgedragen.

Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits honderd en vijftig gulden niet te boven gaande, ingesteld door de beleedigde partij, die zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd, doen de kantonrechters gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

Artikel 33.

Binnen het rechtsgebied van het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden geschiedt de behandeling van zaken, als bedoeld in artikel 38, eerste lid, in raadkamer en op de terechtzitting, door den kantonrechter en twee plaatsvervangers als bijzittende leden, welke laatsten ook tot het geven der beschikkingen en vonnissen medewerken.

De in het vorig lid bedoelde beschikkingen en vonnissen zijn aan hooger beroep onderworpen overeenkomstig de voorschriften van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie CURACAO.

II. VAN HET HOF VAN JUSTITIE.

Artikel 34.

Het hof van justitie is gevestigd op het eiland CURACAO.

Het is samengesteld uit een president, vijf leden, drie leden-plaatsvervangers, een procureur-generaal, een advocaat-generaal, een griffier en een substituut-griffier.

Artikel 35.

Het hof van justitie neemt in eersten aanleg kennis van alle burgerlijke zaken, waarvan de berechting bij algemeene verordening uitdrukkelijk aan het hof wordt opgedragen.

Het hof is, wanneer aan zijne kennisneming een eisch in reconventie wordt onderworpen, tot die kennisneming bevoegd.

Artikel 36.

Het hof van justitie neemt kennis van het hooger beroep van alle daarvoor vatbare vonnissen en beschikkingen door kantonrechters in burgerlijke zaken gewezen.

Artikel 37.

Het staat aan partijen, bevoegd tot het aangaan van dading of compromis, vrij, de geschillen, die daarvoor vatbaar zijn, bij prorogatie te brengen ter kennis van het hof van justitie.

Artikel 38.

Behoudens het bepaalde bij artikel 33 vonnist het hof van justitie in strafzaken in eersten aanleg:

10. over alle misdrijven, waarop de straffe des doods is gesteld;
20. over andere misdrijven bij samenloop met een misdrijf, waarop de straffe des doods is gesteld;
30. bij mededaderschap of medeplichtigheid in zaken, welke voor een of meer der daders of medeplichtigen in eersten aanleg tot de kennisneming van het hof behooren.

Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits honderd en vijftig gulden niet te boven gaande, ingesteld door de beleedigde partij, die zich in het geding over de strafzaak gevoegd heeft, doet het hof gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

Artikel 39.

Het hof van justitie neemt in hooger beroep kennis van de daarvoor vatbare vonnissen door de kantonrechters in strafzaken gewezen.

Artikel 40.

Het hof van justitie neemt kennis van alle jurisdictie-geschillen ontstaan tusschen kantongerechten onderling.

Artikel 41.

Het hof van justitie vonnist in alle zaken met drie rechters. De leden, die in eersten aanleg van eene zaak kennis hebben genomen, mogen aan de behandeling van die zaak door het hof van justitie geen deel nemen.

Artikel 42.

De Gouverneur kan aan de leden, den griffier en den substituit-griffier van het hof van justitie, al dan niet met onthefing van hunne functiën als zoodanig, de waarneming van andere rechterlijke betrekkingen opdragen, wanneer daarin eene tijdelijke voorziening noodig is.

Artikel 43.

Dit besluit treedt in werking tegelijk met het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie CURACAO, vastgesteld bij Ons besluit van 4 October 1913, No. 61 (P. B. No. 67).

